

Иван Вазов

РИМ
(сонет)

Кат гледам твоите палати вети,
о, вечний Рим, и твоя Ватикан
велик, създание на вековете,
и Колизея – рухнал истукан

на силата, де плачат ветровете,
и Тибъра, и твоя разкопан
скелет, и славата, и праховете
на старий мир, на тоз изчезнал блян,

аз дия с поглед Цезаря и Брута,
или Корнелия, римлянка прочута,
или Хорація – песник увенчан.

Напрасно тез велики сенки гона:
весталките ми сиигат от балкона
и жрецът поздравлява ме пиан.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4696>]